

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1628. usque ad annum 1634

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118871

§. 100. Varii Ritus Ecclesiastici Scotis a Rege præscripti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67394)

Sæc. XVII. cia Catholicæ Religionis odio incensa
A. C. 1634. classicum canebat.

§. C.

Varii Ritus Ecclesiastici Scotis a Rege præscripti.

Jäger. l. c.
Calmet Hist.
Univ. l. 152.
Rusworth
Vol. II.
p. 205. &
207.

Interim Carolus Rex suæ auctoritatis tenax, Puritanos Pastores vigili oculo observari, eosque ab Ecclesiæ Anglicanæ Regimine excludi curabat: noverat enim, hanc esse gentem, quæ ex sectæ suæ principiis ad impugnandam omnem profanam, & Ecclesiasticam auctoritatem semper prompta esset: Præprimis ergo Rege concilio Vincomiensis Episcopus omnes æditum imposita juramenti religione adstrinxit ut loci Episcopo denuntient, an Pastores Cænæ mensam ita collocatam teneant, ut hi a cunctis adstantibus percipi valeant? an pro Rege, Archiepiscopus & Episcopis publicas preces fundant? utrum genuflexi & superpelliceo vestitu Sacramentum recipiant, & non nisi genua flectentibus administrant? an adhibito Crucis signo infantes Baptizent? an omissis denuntiationibus matrimoniiis assistant? an Rogationum tempore solitas supplicationes habeant, &c. Præterea Rex festa dedicationum Ecclesiarum observari, honestosque ludos

in diebus festis permitti voluit, injun- **Sæc. XVII.**
 xitque Dunelmensi Episcopo, ut in Re- **A. C. 1634.**
 gio Edinensi Sacello bis in die juxta
 Liturgiam Anglicanam preces funde-
 ret, genuflexus prima cujuslibet Men-
 sis Dominica Cœnam distribueret, su-
 perpellicio indutus omnibus Domini-
 cis & festis rem Divinam perageret, ac
 concionaretur, omnesque Regii Mi-
 nistri semel in anno genuflexi Cœnam
 fumerent. Sub idem tempus Londi-
 nensis Decanus, & Capitulum ad S.
 Paulum Cœnæ Mensam, quæ in Ec-
 clesia ad S. Georgium prius in medio
 chori erat, ad parietem in formam Al-
 taris collocarunt: inde vero ingens
 Scotorum murmur, Rex vero hanc
 immutationem ratam habuit; repu-
 gnantibus autem Puritanis Pastoribus,
 eorum quamplurimi tanquam Regio
 mandato rebelles plecebantur. Insu-
 per Laudus Archiepiscopus cunctis Cal-
 viniistis ex Francia, Belgio &c. olim
 in Angliam profugis, eorumque Pasto-
 ribus injunxit, ut non in privatis cœ-
 tibus, sed propriis Parochiis conveni-
 rent, ibidemque Anglicana uterentur
 liturgia: obtrepebant rursus hi Pasto-
 culi, Regii etiam mandati impatien-
 tes, utque vindictam, quam nondum
 armis poterant, saltem calamo exere-
 rent, plures libellos in vulgus spar-
 sere,

Sæc. XVII. fere, in quibus Regi, ac præcipue A. C. 1634. chiepiscopo, omnes hæc innovationes in Papismi favorem introduci, exprobrabant, nihilque ad augendam suam factionem validius existimabant, quam si credulorum animis ingererent, quod Angliæ Episcopi reformationem Calvinianam tam caro pretio emptam suppressere, & Papismum revocari unice intenti essent. Eo ex fine spergebant, quod in Laudi Diario ad annum hujus sæculi trigesimum tertium fuerit annotatum, sibi Purpuram Romanam fuisse promissam, dummodo Religionem Catholicam revocari iungeret. Alii ægerrime ferebant, quod Georgius Panzanius, & postea Georgius Coneus natione Scotus a Papa Londinum missi, mox ad ipsum Regem accessum habuerint, atque Cardinalis Barberinus Anglorum, Scotorumque Protector renuntiatus fuerit. Quinimo nequidem ferre poterant, quod Montacutium Cicethensem Episcopum Romæ Papa honorifice excepisset. Non deerant, qui Oxoniensem, & Cantabrigensem Academiâs Papistica & Arminiana peste infectas venenum in universum Regem diffudisse vociferarentur, non alio ex capite, nisi quod Regi suo in re adhucdum adiphora morem gessissent. En! humanæ Religionis

portenta, mentisque ac præconceptæ Sæc. XVII.
opinionis monstra. A. C. 1634.

§. CI.

*Pax inter Lutheranos & Calvinistas
incassum tentata.*

Nunquam Lutherani ardentius fidei unitatem, vel ut ajunt, fraternitatem aut saltem mutuam tolerantiam exoptabant, quam cum Cæsarem, ceterosque Principes Catholicos hoc tempore summis viribus eo intentos cernerent, ut fidem Apostolico-Romanam in Germaniam, omnesque Imperii Status, unde Protestantium armis expulsa erat, revocarent: Tum enim ad opprimendos Catholicos nil magis necessarium fore censebant Lutherani, quam ut non modo consilia & arma, sed potissimum Religionem, cujus dissimilitudo animorum odia generat, cum Calvinistis sociarent. Enimvero non paucos non modo operis difficultas, sed propriæ etiam detegendæ ignominie formido absterrebat; probe enim prospexerant, quod vel, non sine summo dedecore, fateri cogerentur, se nescire, quinam sint fundamentales fidei suæ articuli: vel quod cum præjudicio articulorum fundamentalium, seu veritatis Divinæ cum adversariis suis transi-